

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 10 april 1888, kl. 6 e. m.

*Sammansatta stats- och bankoutskottets utlåtande,
angående en af fullmäktige i riksbanken gjord framställ-
ning om afskrifning ur räkenskaperna af ett till N.
Ohlsson i Walleberga utgifvet statslånefondslån.*

Till sammansatta utskottets vidare handläggning har från bankoutskottet hänvisats det ärende, hvarom här nedan vidare förmäles.

Af de till sammansatta utskottet öfverlemnade handlingar i saken inhemtas:

att fullmäktige i riksbanken, uti skrifvelse den 12 januari innevarande år till bankoutskottet, med öfverlemnande af en utaf styrelsen för afdelningskontoret i Malmö hos fullmäktige gjord framställning om vidtagande af åtgärd för afskrifning ur räkenskaperna af ett vid kontoret ännu kvarvarande statslånefondslån n:o 303 å ett återstående kapitalbelopp af 1,125 kronor, utgifvet till N. Ohlsson i Walleberga och förfallet den 18 juli 1860, samt under hänvisande till den utredning och de upplysningar i samma fråga, som funnes meddelade i fullmäktiges till bankoutskottet under den 8 april 1880 aflåtna skrifvelse med dervid fogade handlingar, hemställt, att, enär ingen anledning förefunnes det ifrågavarande skuld blefve till större eller mindre del gulden, synnerligast då numera enligt hvad afdelningskontoret upplyst, låntagaren vore i utfattiga omständigheter

affiden, omförmälda lån, som, efter det Riksdagen sistlidet är beviljat ackord för ett dylikt vid hufvudkontoret, utgjorde det sista af sådana, hvilka utgått från den s. k. statslånefonden, måtte få ur räkenskaperna afskrifvas och således desamma, i hvad rörde nämnda fond, kunna afslutas;

att ifrågavarande lån utgifvits till N. Ohlsson den 18 april 1860 mot borgen af Oskar Löfberg i Örum, Ola Mattsson i Hörup och Esbjörn Jacobsson i Glemminge Tågarp;

att efter anställd rättegång betalningsskyldighet för ifrågakomma lån blifvit ålagd låntagaren samt borgensmännen Löfberg och Mattsson, hvaremot beträffande Jakobsson kongl. hofrätten öfver Skåne och Blekinge genom utslag den 26 juni 1863 förklarar att, enär, mot hans nekande, icke någon bevisning förekommit derom att han iklädt sig berörda borgen, någon betalningsskyldighet därför icke kunde åläggas honom;

att så väl Ohlsson som Löfberg och Mattsson afträdt sin egen dom till konkurs samt ombudsmannen vid afdelningskontoret i Malmö i samtliga konkurserna bevakat dess fordran för ifrågakomma lån;

att kontoret i slututdelning erhållit från Löfbergs konkursmassa tillsammans 390 kronor och, sedan Mattsson under tiden aflidit, från dennes urarfvakurs 85 kronor, hvaremot tillgångarne i Ohlssons konkursbo varit så ringa, att de icke kunnat betäcka konkurskostnaderna;

att, enligt intyg den 4 januari innevarande år af stadsfogden O. E. Lilienberg och stadsfiskalen S. E. Elfström i Ystad, Ohlsson efter att under flera år åtnjutit fattigunderstöd affidit derstädes 1887 i utfattigt tillstånd, efterlemnande hustru och barn, hvilka icke egde några utmättningsbara tillgångar till gäldande af berörda statslånefondslån;

samt att, enligt intyg den 7 januari innevarande år af stadsvärderingsmannen J. Pettersson och underfogden J. Ryderberg i Malmö, Löfberg, som nu vore boende derstädes, befunne sig i medellöst tillstånd och vore alldeles oförmögen att gälda det resterande lånebeloppet äfvensom att, enligt samma intyg, icke ringaste utsigt funnes, att Löfberg, som nu vore öfver 73 år gammal, skulle i en framtid kunna till större eller mindre del afbörda sig ifrågavarande belopp.

Enär, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt, någon utsigt icke synes förefinnas, att resterande skulden å ifrågavarande statslånefondslån skall kunna ens till någon del gäldas, och då, på sätt fullmäktige fram-

hållit, genom afskrifning af berörda lån räkenskaperna rörande den s. k. statslånefonden skulle kunna afslutas, hemställer utskottet,

att Riksdagen måtte medgifva, att det till N. Ohlsson i Walleberga den 18 april 1860 utgifna lån ur den s. k. statslånefonden n:o 303 å återstående kapitalbelopp af 1,125 kronor får ur räkenskaperna afskrifvas.

Stockholm den 10 april 1888.

På det sammansatta utskottets vägnar:

B. Abr. Leijonhufvud.
